

ΕΛΘΈτω η Βασιλεία Σου: Το δόγμα της Εσχατολογίας

Μάθημα 2°

Οι Ζωντανοί και οι Νεκροί

Περιεχόμενα

I.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

A. Μη Αναγεννημένοι

1. Πνευματικός θάνατος
2. Ηθική ανικανότητα
3. Έχθρα προς τον Θεό

B. Αναγεννημένοι

- 1.Πνευματική ζωή
- 2.Ηθική ικανότητα
- 3.Συμφιλίωση με τον Θεό

III. ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

A. Φυσικός θάνατος

B. Μη αναγεννημένες ψυχές

Γ. Αναγεννημένς ψυχές

- 1.Παρουσία του Κυρίου
2. Συντροφιά
3. Τέλεια αγιότητα

IV. ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

A. Φυσική ανάσταση

B. Μη αναγεννημένοι

Γ. Αναγεννημένοι

1. Τέλεια σώματα
2. Καινούργιοι ουρανοί και καινούργια γη
3. Ανταμοιβές

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

ΕΛΘΈτω η Βασιλεία Σου: Το δόγμα της Εσχατολογίας

Μάθημα 2°

Οι Ζωντανοί και οι Νεκροί

I.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εσχατολογία - η μελέτη ή το δόγμα των τελευταίων πραγμάτων

Ατομική εσχατολογία - είναι η μελέτη του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τα γεγονότα των τελευταίων ημερών.

II.ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η διάρκεια των τελευταίων ημερών ή «έσχατον».

- οι πιστοί («αναγεννημένοι») - βιώνουν τα αποτελέσματα και των δυο εποχών συγχρόνως, της παρούσας εποχής (π.χ. αμαρτία, θάνατος) και ευλογίες της "επερχόμενης εποχής" (π.χ., συγχώρηση, σωτηρία).
- οι μη πιστοί («μη αναγεννημένοι») - βιώνουν την εποχή αυτήν και θα βιώνουν παντοτινά και τις αιώνιες συνέπειές της.

Αναγεννημένος – ο αναδημιουργημένος ή δημιουργημένος ξανά, ο πνευματικά ζωντανός

Μη αναγεννημένος - ο μη ξανά δημιουργημένος ή μη δημιουργημένος ξανά, ο πνευματικά νεκρός

A. ΜΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ

Τα ανθρώπινα όντα σε πτώση γεννιούνται πνευματικά νεκροί και παραμένουν σε αυτήν την κατάσταση εκτός και αν ανανεωθούν ή "αναγεννηθούν" από το Άγιο Πνεύμα.

1. Πνευματικός θάνατος

Ακόμα και όταν είμαστε πνευματικά νεκροί, οι ψυχές μας είναι ενεργές μέσα στο σώμα μας.

Όταν ο Αδάμ και η Εύα επαναστάτησαν ενάντια στον Θεό στον κήπο της Εδέμ, Εκείνος καταράστηκε την ανθρωπότητα με πνευματικό θάνατο (Γένεση κεφ. 2-3).

«Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις» (Γένεση 2:17).

Η πνευματική διαφθορά είναι η ουσία του πνευματικού θανάτου (η αμαρτία ζει μέσα στα ίδια τα σώματά μας και καταλαμβάνει και τον έλεγχο του μυαλού μας).

Ο πνευματικός θάνατος επηρεάζει κάθε φυσική σύλληψη των απογόνων του Αδάμ και της Εύας (Ιωάννης κεφ. 3:5-7, προς Ρωμαίους κεφ. 8:10 και Κολοσσαείς κεφ. 2:13).

2. Ηθική ανικανότητα

Ηθική ανικανότητα - αναφέρεται στα μη αναγεννημένα όντα, στο γεγονός ότι δεν έχουν καμία δυνατότητα να ευχαριστήσουν τον Θεό ή να καταστούν άξια των ευλογιών Του.

Καταστάσεις ηθικής ανικανότητας του Αυγουστίνου:

- *posse non peccare* – η ικανότητα να μην αμαρτάνουν (η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας πριν την πτώση)
- *non posse non peccare* - η ανικανότητα να μην αμαρτήσουν (η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας μετά την πτώση)

Μετά την πτώση, όλοι οι φυσικοί απόγονοι του Αδάμ και της Εύας έχασαν την ηθική ικανότητα να αποφύγουν την αμαρτία.

Οι μη αναγεννημένοι ζουν υπό τον έλεγχο της αμαρτίας και παραμένουν στην κατάσταση του πνευματικού θανάτου μέχρι ο Θεός να τους σώσει.

Οι μη αναγεννημένοι είναι ηθικά ανίκανοι να κάνουν τα έργα που ο Θεός ορίζει ότι είναι καλά (Λουκά κεφ. 6:43-45, Ρωμαίους κεφ. 8:6-8).

«Οι επιθυμίες του αμαρτωλού ανθρώπου οδηγούν στο θάνατο. Αντίθετα, όποιος διαπνέεται από τις εντολές του Πνεύματος, οδηγείται στη ζωή και στην ειρήνη. Όποιος διακατέχεται από τις αμαρτωλές ανθρώπινες επιθυμίες, εχθρεύεται το Θεό, αφού δεν υποτάσσεται στο θεϊκό νόμο, αλλά ούτε και μπορεί να υποταχθεί. Όσοι, λοιπόν, ακολουθούν τις αμαρτωλές επιθυμίες, δεν μπορούν ν' αρέσουν στο Θεό»
(Ρωμαίους 8:6-8).

3. Έχθρα προς τον Θεό

Οι μη αναγεννημένοι είναι εχθροί του Θεού και βρίσκονται με το μέρος του Σατανά, αγαπούν την αμαρτία τους και μισούν τον Θεό (Εφεσίους κεφ. 2:1-3).

«Ήσασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων και των αμαρτιών σας. Ζούσατε τότε σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο σατανικό πνεύμα που εξακολουθεί να εξουσιάζει όσους δεν υπακούν στο Θεό. Έτσι, σαν κι αυτούς, ζήσαμε κάποτε κι εμείς όλοι: ήμασταν δούλοι στις επιθυμίες μας και κάναμε ό,τι ήθελε το αμαρτωλό εγώ μας. Η αμαρτωλή μας φύση μας οδηγούσε, όπως και τους υπόλοιπους ανθρώπους, σε πράξεις που προκαλούσαν την οργή του Θεού» (Εφεσίους 2:1-3).

Ως εχθροί του Θεού, στέκονται κατάδικοι και καταδικασμένοι να υποφέρουν την αιώνια οργή Του (Ρωμαίους 5:10 · Κολοσσαείς 1:21 · Ιωάννης 8: 42-44 · Ιακώβου 4: 4).

«Αν ο Θεός ήταν πραγματικά πατέρας σας», τους είπε ο Ιησούς, «θα με αγαπούσατε, επειδή εγώ από το Θεό εξήλθα κι ήρθα σ' εσάς· εγώ δεν ήρθα από μόνος μου, εκείνος μ' έστειλε. Και ξέρετε γιατί δεν καταλαβαίνετε τη γλώσσα που σας μιλάω; Είναι γιατί δεν έχετε τη δύναμη να καταλάβετε το λόγο μου. Ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος, κι όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε. Εκείνος εξαρχής ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτα το αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους» (Κατά Ιωάννη 8:42-44).

«Άπιστοι και άπιστες, δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού; Όποιος, λοιπόν, θέλει να είναι φίλος του κόσμου γίνεται εχθρός του Θεού» (Ιακώβος 4:4).

B. ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ

Οι αναγεννημένοι είναι αυτοί οι οποίοι έχουν γεννηθεί ξανά (ή αναδημιουργηθεί) μέσω του έργου του Αγίου Πνεύματος.

1. Πνευματική ζωή

Η Βίβλος διδάσκει ότι για να αναγεννηθεί κάποιος, η ψυχή του πρέπει να περάσει από τον θάνατο στη ζωή.

- «πνευματική ανάσταση» - Ιωάννη κεφ. 5:24, Εφεσίους κεφ. 2:4-5, Κολοσσαείς κεφ. 2:13.
- «αναγέννηση» - Ιωάννης 3: 3-6. Τίτου 3: 5.

«Ο Ιησούς του είπε: «Σε βεβαιώνω, πως αν δε γεννηθεί κανείς ξανά, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού. Τον ρώτησε ο Νικόδημος: «Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος ηλικιωμένος πια να γεννηθεί ξανά; Μήπως μπορεί να μπει στην κοιλιά της μάνας του και να γεννηθεί άλλη μια φορά;» Ο Ιησούς του απάντησε: «Σε βεβαιώνω πως αν κανείς δε γεννηθεί απ' το νερό κι από το Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού. Ό,τι γεννιέται από τον άνθρωπο είναι ανθρώπινο, ενώ ό,τι γεννιέται από το Πνεύμα είναι πνευματικό» (Κατά Ιωάννη 3:3-6).

«μας έσωσε, όχι για τα καλά έργα που τυχόν κάναμε εμείς, αλλά γιατί μας σπλαχνίστηκε. Μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα» (Προς Τίτο 3:5).

Όταν το Άγιο Πνεύμα μας αναγεννά, οι ψυχές μας περνούν από τον θάνατο στη ζωή και αυτή η ζωή δεν τελειώνει ποτέ.

Οι αιώνια ζωή είναι μια ευλογία που οι αναγεννημένοι ήδη απολαμβάνουν στην παρούσα κατάσταση (Ιωάννης 10:28, Α' Τιμόθεο 6:12, Α' Ιωάννη 5:11-13).

2. Ηθική ικανότητα

Η ηθική ικανότητα - η ικανότητα να ευχαριστεί κανείς τον Θεό και να είναι άξιος των ευλογιών Του.

Η ηθική μας ικανότητα δεν μας καθιστά ικανούς να *κερδίσουμε* τη σωτηρία μας, ωστόσο μας «εξουσιοδοτεί» να υπακούμε στο θέλημα του Θεού και να επιδιώκουμε τις ευλογίες της βασιλείας Του.

Καταστάσεις ηθικής ικανότητας του Αυγουστίνου:

- *posse non peccare* – η ικανότητα της ανθρωπότητας να μην αμαρτάνει (η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας πριν από την πτώση)
- *non posse non-peccare* – η ανικανότητα να μην αμαρτάνει (η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας μετά την πτώση)
- *posse non peccare* – η ικανότητα των αναγεννημένων να μην αμαρτάνουν (η ηθική αυτή κατάσταση επανακτάται μετά την αναγέννηση από το Άγιο Πνεύμα)

«Ο Θεός όμως μας αγάπησε, γιατί είναι πλούσιος σε έλεος κι έχει απέραντη αγάπη. Κι ενώ ήμασταν πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων μας, μας ξανάδωσε ζωή μαζί με το Χριστό. Με τη χάρη του Θεού έχετε σωθεί» (Εφεσίους 2: 4-5).

«Είμαστε δημιούργημα του Θεού, ο οποίος δια του Ιησού Χριστού μάς έκανε καινούριους ανθρώπους, για να μπορούμε να κάνουμε καλά έργα, που τα προετοίμασε ο Θεός, για να είναι μ' αυτά γεμάτη η ζωή μας» (Εφεσίους 2:10).

Το Άγιο Πνεύμα μας αναγεννά δεν αφαιρεί ολοκληρωτικά τη διαφθορά της αμαρτίας και της επιρροής της από τη ζωή μας. (Ρωμαίους 7: 14-25, Γαλάτες 5:17, Α' Πέτρου 2:11).

Έτσι, ακόμα και αν σκοντάφουμε και πέφτουμε εξαιτίας της επιρροής της αμαρτίας, συνεχίζουμε να κάνουμε καλά έργα χάρη στην επιρροή του Αγίου Πνεύματος (Φιλιππησίους κεφ. 2:13)

«Κι αυτό, γιατί ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ' εσάς, ώστε και να θέλετε και να πράττετε, ό,τι είναι σύμφωνο με το λυτρωτικό του σχέδιο» (Φιλιππησίους 2:13).

Όλοι οι ευαγγελικοί θεολόγοι συμφωνούν στο ότι ο Θεός μπορεί να απαιτεί αναγνώριση για τα καλά έργα μας, ωστόσο μερικοί ισχυρίζονται ότι οι αναγεννημένοι μπορούν να διεκδικήσουν ένα μερίδιο αξίας.

Ο Θεός έχει αποκαταστήσει την ηθική μας ικανότητα και μας κρατά υπόλογους στο να κάνουμε καλά έργα.

3. Συμφιλίωση με τον Θεό

Μέσω του θανάτου του Χριστού οι αμαρτίες μας έχουν συγχωρηθεί και έχουμε γίνει μέλη της οικογένειάς Του ως κληρονόμοι των διαθηκικών υποσχέσεων Του (Ρωμαίους κεφ. 5:10).

«Παρ' ότι ήμασταν εχθροί με το Θεό, μας συμφιλίωσε μαζί του ο σταυρικός θάνατος του Υιού του· πολύ περισσότερο τώρα που συμφιλιωθήκαμε, η ζωή του θα μας χαρίσει τη σωτηρία» (Ρωμαίους 5:10).

Επειδή ενωθήκαμε με τον Ιησού:

- μοιραζόμαστε τη θέση Του ως ο αγαπημένος Υιός του Θεού
- όταν ο Θεός μάς βλέπει, μας βλέπει στη σκιά του Χριστού, και δίνει δόξα στην τελειότητα και τη δικαιοσύνη του Χριστού για χάρη μας
- καμία τιμωρία δεν μένει για μας παρά μόνο ευλογίες

«Είστε, λοιπόν, όλοι παιδιά του Θεού, αφού πιστεύετε στον Ιησού Χριστό. Κι αυτό, γιατί όσοι βαφτιστήκατε στο όνομα του Χριστού, έχετε ντυθεί το Χριστό» (Γαλάτας 3:26 - 27).

Η ενότητα με τον Χριστό αποτελεί την εκπλήρωση των εσχατολογικών υποσχέσεων του Θεού (Β' Κορινθίους κεφ. 5:17).

«Όταν κάποιος ανήκει στο Χριστό είναι μια καινούρια δημιουργία. Τα παλιά πέρασαν· όλα έχουν γίνει καινούρια» (Β' Κορινθίους 5:17).

«Δηλαδή, ο Θεός ήταν αυτός που στο πρόσωπο του Χριστού συμφιλίωσε τον κόσμο μαζί του, χωρίς να καταλογίσει στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, κι επίσης ανέθεσε σ' εμάς να αναγγείλουμε το γεγονός της συμφιλίωσης. Εμείς ενεργούμε ως πρεσβευτές του Χριστού. Μέσα από τα δικά μας λόγια είναι σαν να σας παρακαλεί ο Θεός. Στο όνομα του Χριστού, λοιπόν, σας παρακαλούμε: Συμφιλιωθείτε με το Θεό! Αυτόν που δεν είχε γνωρίσει αμαρτία, τον φόρτωσε ο Θεός με όλη την αμαρτία για χάρη

μας, για να μπορέσουμε εμείς μέσω εκείνου να βρούμε τη σωτηρία κοντά στο Θεό» (Β' Κορινθίους 5: 19-21).

III. ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η ενδιάμεση κατάσταση – ο χρόνος μεταξύ της παρούσας κατάστασής μας –της σαρκικής ζωής στην τωρινή γη– και της μελλοντικής κατάστασης της σαρκικής ζωής στους καινούργιους ουραμούς και την καινούργια γη.

A. ΦΥΣΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο φυσικός θάνατος είναι μέρος της κατάρας που ο Θεός έθεσε στην ανθρωπότητα εξαιτίας της αμαρτίας του Αδάμ (Γένεση κεφ. 2:17).

«Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις». (Γένεση 2:17).

Έτσι, όταν η αμαρτία του Αδάμ έγινε αιτία να απλωθεί ο πνευματικός θάνατος σε ολόκληρο το ανθρώπινο είδος, παράλληλα έγινε αιτία να απλωθεί και ο φυσικός θάνατος (Ρωμαίους κεφ. 5:12-17).

« Μέσω ενός ανθρώπου μπήκε στον κόσμο η αμαρτία και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος. Έτσι εξαπλώθηκε ο θάνατος σ' όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι αμάρτησαν. Η αμαρτία υπήρχε στον κόσμο και πριν να δοθεί ο νόμος. Αλλά χωρίς το νόμο δεν

μπορούσε να θεωρηθεί ως αμαρτία η παράβαση των εντολών του. Ωστόσο, ο θάνατος κυριάρχησε σ' όλους τους ανθρώπους, από τον Αδάμ ως το Μωυσή, ακόμα και σ' αυτούς που δεν αμάρτησαν, όπως ο Αδάμ, ο οποίος παραβίασε μια ρητή εντολή του Θεού. Ο Αδάμ ήταν προτύπωση του μελλοντικού γενάρχη.

Η χάρη όμως του Θεού, που έφερε ο Χριστός, δε συγκρίνεται με την παράβαση του Αδάμ. Γιατί εάν η παράβαση ενός ανθρώπου είχε σαν συνέπεια το θάνατο όλων, πολύ περισσότερο η χάρη που μας δώρισε ο Ιησούς Χριστός –η πλούσια δωρεά της χάρης που έφερε στον κόσμο ο ένας άνθρωπος– πλημμύρισε όλη την ανθρωπότητα. Δε συγκρίνεται η πλούσια δωρεά του Χριστού με το κακό που έκανε η αμαρτία ενός ανθρώπου. Γιατί η απόφαση για το ένα παράπτωμα ήταν καταδικαστική, ενώ η χαριστική πράξη για τα πολλά παραπτώματα οδήγησε στην αθώωση.

Ήταν αρκετό, λοιπόν, το παράπτωμα ενός ανθρώπου, για να κυριαρχήσει ο θάνατος σ' όλον τον κόσμο, εξαιτίας του ενός ανθρώπου. Το ίδιο, κι ακόμα περισσότερο, ο ένας Ιησούς Χριστός θα γίνει η αιτία να κυριαρχήσουν μέσα στην αληθινή ζωή όσοι αποδέχονται την άφθονη χάρη του Θεού και τη δωρεά της λυτρώσεως» (Ρωμαίους 5: 12-17).

Τα σώματα μας συνεχίζουν να αποτελούν μέρος του εαυτού μας ακόμα και όταν πεθάνουμε (Α' Βασιλέων 17: 20-22, Ιωάννης 11: 43-44).

Ο παράδεισος θα είναι υπέροχος για τις ψυχές των αναγεννημένων, αλλά θα έπρεπε να μας ωθεί στο να ελπίζουμε την πλήρη αποκατάσταση στο μέλλον.

B. ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΜΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΩΝ

Οι ψυχές συνεχίζουν να υπάρχουν, να σκέφτονται και να νιώθουν ακόμα και μετά τον θάνατο του σώματος μας.

«Τότε το σώμα πίσω θα γυρίσει στο χώμα, που από κείνο πλάστηκε, και η πνοή της ζωής θα επιστρέψει στο Θεό που την έδωσε» (Εκκλησιαστής 12:7).

Όταν το μη αναγεννημένο πνεύμα επιστρέψει στον Θεό, θα ξεκινήσει η δίκαιη τιμωρία στην κόλαση (Λουκά κεφ.12:4-5).

«Σ' εσάς όμως, φίλοι μου, λέω: Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα και ύστερα δεν μπορούν τίποτα περισσότερο να κάνουν. Να σας πω ποιον να φοβηθείτε: το Θεό, που έχει την εξουσία να σας ρίξει στην κόλαση μετά το φυσικό θάνατο. Σας βεβαιώνω πως αυτόν πρέπει να φοβάστε» (Λουκάς 12:4-5).

Η Γραφή χρησιμοποιεί πολλές διαφορετικές λέξεις για τον όρο «κόλαση»:

- *Sheol* - τόπος των μη αναγεννημένων ψυχών (Ψαλμών κεφ. 9:17)
- *Abaddon* - «καταστροφή» (Ιώβ κεφ.26:6, Παροιμίες κεφ.15:11)
- *Bowr* - "λάκκος"; μέρος τιμωρίας (Ησαΐα κεφ.14:15-19)
- *Αδης* - τόπος τιμωρίας (Λουκάς κεφ. 10:15)
- *Αβυσσος*
 - ως μια φυλακή για τους δαίμονες (Λουκά κεφ. 8:13, Αποκάλυψη κεφ. 9:1-11).
 - ένα μέρος για τις ανθρώπινες ψυχές, συμπεριλαμβάνοντας και τη δίκαιη ψυχή του Ιησού (Ρωμαίους κεφ. 10:7)
- *Γέεννα* - ένα μέρος με τιμωρία πυράς, βασανιστηρίων και καταστροφής (Ματθαίος κεφ. 5:22).

Στο Λουκά κεφ.16:19-31, ο Ιησούς περιγράφει έναν πλούσιο άνθρωπο που πεθαίνει και αμέσως βασανίζεται στον Άδη:

«Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του το Λάζαρο. Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: «πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε το Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αυτή τη φωτιά». Ο Αβραάμ όμως του απάντησε: «παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται εδώ, κι εσύ υποφέρεις» (Λουκάς 16:23-25).

Γ. ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΩΝ

Μετά θάνατον, οι αναγεννημένες ψυχές παίρνουν μια πρόγευση απόλαυσης πριν τις τελικές τους ευλογίες.

1.Η παρουσία του Κυρίου

Όταν οι αναγεννημένοι πεθαίνουν, οι ψυχές τους πηγαίνουν άμεσα στην παρουσία του Θεού στον πνευματικό ουρανό (Λουκά κεφ. 23:43, Αποκάλυψης κεφ. 6:9, Β' Κορινθίους κεφ. 5:8, Φιλιππησίους κεφ.1:23).

«Αλλά έχουμε θάρρος, και προτιμάμε να βγούμε απ' αυτό το σώμα και να πάμε κοντά στον Κύριο» (Β' Κορινθίους 5:8).

«Και τα δύο με συνεπαίρνουν: Από τη μια μεριά, επιθυμώ να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με το Χριστό, που είναι το καλύτερο απ' όλα.» (Φιλιππησίους 1:23).

Οι αναγεννημένες ψυχές πηγαίνουν άμεσα στην παρουσία του Κυρίου στον πνευματικό ουρανό ανεξάρτητα από το αν τα σώματά τους βρίσκονται σε φυσικούς τάφους.

Εναλλακτική άποψη: «ύπνος της ψυχής», οι ψυχές μας παραμένουν στα σώματά μας μετά θάνατον, ανίσθητες μέχρι τον ερχομό του Ιησού (Δανιήλ κεφ.12:2, Α' Κορινθίους κεφ. 15:51).

Η άποψη «ύπνος της ψυχής» είναι ασυνεπής με τη Γραφή:

- Ο Ιησούς, ο Παύλος και άλλοι πιστοί πίστευαν ότι θα απολαύσουν ο ένας την παρουσία του άλλου στον πνευματικό ουρανό άμεσα, όταν πεθάνουν.
- Οι μάρτυρες είναι ήδη εκεί και μάλιστα πλήρεις συνειδήσεως.

Η Βίβλος χρησιμοποιεί τον όρο «κοιμούνται», ως ευφημισμό στον θάνατο (Ιωάννης κεφ. 11:11-14).

2.Συντροφιά

Κατά τη διάρκεια της ενδιάμεσης κατάστασης, οι αναγεννημένες ψυχές είναι συντροφιά άλλων αναγεννημένων ψυχών που βρίσκονται στον πνευματικό ουρανό.

- Οι μάρτυρες στον πνευματικό ουρανό γνωρίζουν και κάνουν παρέα ο ένας με τον άλλον και μαζί επικαλούνται τον Θεό να επισπεύσει την τελική κρίση.
(Αποκάλυψη κεφ.6:9 -10)

- Ο Μωυσής και ο Ηλίας μίλησαν με τον Ιησού και μεταξύ τους στην Μεταμόρφωση (Ματθαίος κεφ. 17:3, Μάρκος κεφ. 9:4, Λουκάς κεφ.9 30-31).
- Ο απολογισμός του Ιησού για τον Αβραάμ και τον πλούσιο (Λουκάς 16:26) υποδηλώνει ότι ο Αβραάμ και ο Λάζαρος βρίσκονται στη συντροφιά όλων των υπόλοιπων αναγεννημένων ψυχών.
- Οι Εβραίοι μιλούν για μια ουράνια συνέλευση που περιλαμβάνει κάθε αναγεννημένο πρόσωπο που έχει υποστεί φυσικό θάνατο. (Εβραίους 11:40, 12:22, 23).

3. Τέλεια αγιότητα

Κατά τη διάρκεια της ενδιάμεσης κατάστασης, οι αναγεννημένες ψυχές αγγίζουν την τέλεια αγιότητα.

Η ανθρώπινη αγιότητα – η ηθική αγνότητα και αποδοχή στην παρουσία του Θεού

Τα στάδια ηθικής ικανότητας του Αυγουστίνου:

- *posse non peccare* - η ικανότητα να μην αμαρτάνουμε (Η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας πριν από την πτώση)
- *non posse non peccare* – η ανικανότητα να μην αμαρτάνουμε (Η ηθική κατάσταση του Αδάμ και της Εύας μετά από την πτώση)
- *posse non peccare*, η ικανότητα να μην αμαρτάνουμε (η ηθική κατάσταση επανήλθε μετά την αναγέννηση από το Άγιο Πνεύμα)

- *non-posses peccare* - η ανικανότητα να αμαρτάνουμε (η ηθική κατάσταση όταν μπαίνουμε στην τελική κατάσταση της λύτρωσης)

Οι Γραφές εισηγούνται ότι χάνουμε την ικανότητά μας να αμαρτήσουμε όταν μπαίνουμε στην ενδιάμεση κατάσταση (Εβραίους κεφ. 12:23).

«...και σε πνεύματα δίκαιων ανθρώπων, που έχουν φτάσει στην τελείωση» (Εβραίους 12:23).

«Οι ψυχές των πιστών στον θάνατο, γίνονται τέλειες σε αγιότητα και περνούν άμεσα στη δόξα».(*Westminster Shorter Catechism* στο ερώτημα 37).

Ο John Owen υποστήριξε ότι, ενώ η αμαρτία κατοικεί στην καρδιά μας, χρησιμοποιεί το σώμα μας για να παλέψει ενάντια στην ψυχή μας (Α' Πέτρου κεφ. 2:11, Ιάκωβος κεφ. 4:1, Ρωμαίους κεφ. 6:12 και 7:22-23).

«Μην αφήνετε, λοιπόν, την αμαρτία να κυριαρχεί στο φθαρτό σας σώμα, και μην υπακούετε σ' αυτήν υποκύπτοντας στις επιθυμίες αυτού του σώματος» (Ρωμαίους 6:12)

«Εσωτερικά συμφωνώ και χαίρομαι με όσα λέει ο νόμος του Θεού. Διαπιστώνω, όμως, πως η πράξη μου ακολουθεί έναν άλλο νόμο, που αντιστρατεύεται το νόμο με τον οποίο συμφωνεί η συνείδησή μου: Είναι ο νόμος της αμαρτίας που κυριαρχεί στην ύπαρξή μου και με κάνει αιχμάλωτό της» (Ρωμαίους 7:22-23).

«Έχουμε ένα «σώμα θανάτου» από όπου δεν απελευθερωνόμαστε παρά μόνο μέσω του θανάτου των σωμάτων μας».(Γράφει ο John Owen στο 2^ο κεφάλαιο του βιβλίου του σχετικά με τη νέκρωση της αμαρτίας στους πιστούς).

IV. ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Τα τρία στάδια των τελευταίων ημερών:

- Εγκαινίαση - συνδέεται με τη ζωή και την επίγεια διακονία του Ιησού, συμπεριλαμβανομένου και του θεμελιώδους έργου που έγινε τον 1^ο αιώνα από τους αποστόλους και τους προφήτες.
- Εξακολούθηση - η περίοδος που διανύουμε τώρα, και είναι επίσης η περίοδος η οποία συνυπάρχει με την παρούσα κατάσταση και την ενδιάμεση της ατομικής εσχατολογίας.
- Τελειοποίηση – στην ατομική εσχατολογία, το στάδιο που όλα τα ανθρώπινα όντα συγχρόνως θα φτάσουν στην τελική κατάσταση.

A. ΦΥΣΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Γενική Ανάσταση - όταν τα φυσικά σώματα όλων όσων έχουν πεθάνει, θα αναστηθούν για να μπορούμε όλοι να έρθουμε αντιμέτωποι με την τελική κρίση του Θεού

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι προφήτες δίδαξαν ότι τα φυσικά σώματα που κάποτε πέθαναν και επέστρεψαν στο χώμα, θα αναστηθούν πάλι από το χώμα για να έρθουν αντιμέτωπα με τη θεϊκή κρίση (Δανιήλ κεφ.12:2).

«Πολλοί που έχουν πεθάνει θ' αναστηθούν, άλλοι για να ζήσουν αιώνια κι άλλοι για ν' αντιμετωπίσουν αιώνια ντροπή και περιφρόνηση» (Δανιήλ 12:2).

«Μα οι νεκροί σου Κύριε, θα ξαναζήσουν, τα νεκρά σώματα του λαού μου θ' αναστηθούν. Ξυπνήστε, εσείς που κείτεστε μέσα στο χώμα και ψάλτε από χαρά! Ζωής ακτίνα εσύ είσαι, Κύριε, γι' αυτό και η γη θα δώσει πίσω στο φως αυτούς που δεν είναι παρά σκιά.....Γιατί ο Κύριος θα βγει απ' την ουράνια κατοικία του, τις ανομίες να τιμωρήσει αυτών που κατοικούν στη γη» (Ησαΐας 26:19-21).

Ο Ιησούς είπε ότι οι νεκροί θα αναστηθούν στη γενική ανάσταση για να έρθουν αντιμέτωποι με την κρίση του Θεού (Ιωάννης 5: 28-29).

«Μην απορείτε γι' αυτό. Πλησιάζει ο καιρός που όλοι οι νεκροί θ' ακούσουν τη φωνή του. Όσοι έχουν πράξει δίκαια στη ζωή τους, θ' αναστηθούν τότε για να λάβουν μέρος στην καινούρια ζωή· κι όσοι έπραξαν φαύλα έργα, θ' αναστηθούν για ν' αντιμετωπίσουν την καταδίκη» (Ιωάννης 5: 28-29).

Η Καινή Διαθήκη διδάσκει ότι η γενική ανάσταση θα λάβει χώρα στον θρόνο της κρίσης του Θεού (Αποκάλυψη κεφ. 20:11-13).

«Κι είδα ένα λευκό θρόνο κι εκείνον που καθόταν σ' αυτόν..Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους νεκρούς που φύλαγαν. Κι ο καθένας κρίθηκε κατά τα έργα του» (Αποκάλυψη 20: 11-13).

Αυτοί που θα είναι ακόμα ζωντανοί, όταν φτάσει η ημέρα κρίσης επίσης θα κριθούν (Α' Κορινθίους κεφ. 15:51-52, Β' Κορινθίους κεφ. 5:9-10).

«Γι' αυτό κι αγωνιζόμαστε με ζήλο, για να είμαστε ευάρεστοι στο Θεό είτε μένοντας στο σώμα είτε βγαίνοντας απ' αυτό. Γιατί όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλά ή κακά έπραξε σ' αυτή τη ζωή» (Β' Κορινθίους 5: 9-10).

B. ΜΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ

Όλα τα ανθρώπινα όντα αξίζουν τιμωρία λόγω της αμαρτίας του Αδάμ.

Αυτοί οι οποίοι δεν είναι σωσμένοι υποφέρουν την κατάλληλη τιμωρία για τις αμαρτίες τους (Ματθαίος κεφ. 16:27).

«Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα ανταμείψει τον καθένα ανάλογα με τις πράξεις του» (Ματθαίος 16:27).

Οι περιγραφές της Καινής Διαθήκης αναφέρονται για την κόλαση ως ένα μέρος σκότους ή ως ένα μέρος φωτιάς.

- Σκότος
 - Ο Θεός δεν εκδηλώνει τη λαμπρή και ευγενική παρουσία Του στην κόλαση (2 Θεσσαλονικείς 1: 9).
 - Ο Θεός είναι παρών στην κόλαση, ως φύλακας και τιμωρός.

«Αυτοί θα τιμωρηθούν μ' αιώνιο όλεθρο, μακριά από το πρόσωπο του Κυρίου κι από την ένδοξη μεγαλοπρέπειά του» (Β' Θεσσαλονικείς 1:9).

- Φωτιά
 - Αιώνια φωτιά (Ιούδας κεφάλαιο 7)
 - Λίμνη φωτιάς (Αποκάλυψη κεφ. 20:14-15)
 - Φλογερό καμίνι (Ματθαίος 13:50)
 - «Γέενα» - ένα μέρος φλογερής τιμωρίας, βασανιστηρίου και καταστροφής (ταυτίζεται με την Κοιλάδα Εννόμ)

Η κόλαση και οι τιμωρίες της δεν θα τελειώνουν ποτέ για τους ασεβείς (Β' Θεσσαλονικείς 1: 9, Ματθαίος 25:41, 46, Εβραίους 6: 2).

Γ. ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ

Για τους αναγεννημένους, η τελική οι κρίση του Θεού θα φέρει μόνο ευλογίες.

1. Τέλεια Σώματα

Η σωτηρία μας θα είναι ολοκληρωμένη στην τελική κατάσταση, όταν τα σώματά μας θα λυτρωθούν (Ρωμαίους επιστολή κεφ. 8:23).

Στον «δοξασμό μας» - το τελευταίο στάδιο της σωτηρίας όπου τα σώματά μας θα είναι «άφθαρτα» και «αθάνατα» (Α' Κορινθίους κεφ. 15:52-54).

«Αυτός θα μεταμορφώσει το φθαρτό μας σώμα και θα το κάνει όμοιο με το δικό του ένδοξο σώμα με τη δύναμη και την εξουσία που έχει, να υποτάξει στον εαυτό του τα πάντα» (Φιλιππησίους 3:21).

Το αναστημένο σώμα του Ιησού ήταν φυσικό και ανεξάρτητο:

- Αυτός έφαγε (Λουκάς 24: 30-43).
- Ο Θωμάς άγγιξε τη λογχισμένη πλευρά του Ιησού (Ιωάννης 20:27).

Το αναστημένο σώμα Του ήταν επίσης διαφορετικό από αυτό που πέθανε:

- Εμφανίστηκε σε δωμάτια χωρίς να χρειαστεί να περάσει από κάποια πόρτα (Λουκάς κεφ. 24:31, Ιωάννης κεφ. 20:19,26).
- Μπορούσε να εξαφανιστεί ξαφνικά (Λουκάς 24:31).

Υπάρχει συνέχεια ανάμεσα στο φυσικό μας σώμα και το πνευματικό, αλλά το πνευματικό σώμα χάνει τη φθορά του φυσικού σώματος και αποκτά νέα, ένδοξα χαρακτηριστικά για την αιώνια ζωή (Α' Κορινθίους 15: 42-44).

«Το ίδιο θα συμβεί και με την ανάσταση των νεκρών: Όταν το σώμα σαν το σπόρο μπαίνει στη γη, είναι φθαρτό· θα αναστηθεί όμως άφθαρτο. Θάβεται άδοξο, θα αναστηθεί όμως ένδοξο· ενταφιάζεται ανίσχυρο, θα αναστηθεί όμως δυνατό. Ενταφιάζεται σώμα που ήταν εμψυχωμένο από ζωική φυσική δύναμη, θ' αναστηθεί όμως ζωοποιημένο από το Πνεύμα του Θεού. Όπως υπάρχει φυσικό σώμα, υπάρχει και πνευματικό» (Α' Κορινθίους 15: 42-44).

2. Καινούργιοι ουρανοί και καινούργια γη

Θα λάβουμε τις πλήρεις και ολοκληρωμένες ευλογίες όταν θα ζήσουμε *σωματικά* στους καινούργιους ουραμούς και την καινούργια γη.

Ο Θεός υπέδειξε ότι, όταν ο Λυτρωτής έρθει, θα αντιστρέψει τα αποτελέσματα της κατάρας που έπεσε πάνω στον Αδάμ και την Εύα (Γένεση κεφ. 3:17-19)

«Τότε είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη. Ο πρώτος ουρανός κι η πρώτη γη είχαν εξαφανιστεί κι η θάλασσα δεν υπήρχε πια» (Αποκάλυψη 21:1).

Στους καινούργιους ουραμούς και την καινούργια γη, η κατάρα του Θεού στη γη θα αφαιρεθεί τελείως.

3.Ανταμοιβές

Οι αναγεννημένοι θα ανταμειφθούν για το έργο που ο Χριστός πραγματοποίησε για χάρη τους, για την πιστότητά τους και για το καλό το οποίο έκαναν υπακούοντας στον Χριστό:

- «στεφάνι της δικαιοσύνης» - Β' Τιμόθεον κεφ. 4:8
- «στεφάνι δόξας» - Α' Πέτρου κεφ.5:4

- Βασιλεία μαζί με τον Χριστό – Β' Τιμόθεο 2:12
- Το τελικό «Σάββατο ανάπαυσης» του Θεού – Προς Εβραίους κεφ. 4:1-11,
- Δημιουργία θησαυρού στον πνευματικό ουρανό – Ματθαίος κεφ. 6:20, Μάρκος κεφ.10:21, Λουκάς κεφ.12:33.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ερωτήσεις Ανασκόπησης

1. Τι είναι η «ατομική εσχατολογία»; Προσδιορίστε τους όρους "αναγεννημένοι" και "μη αναγεννημένοι" στο πλαίσιο του μαθήματος.
2. Εξηγήστε την «παρούσα κατάσταση» των μη αναγεννημένων, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής του πνευματικού θανάτου και των καταστάσεων ηθικής ικανότητας του Αυγουστίνου πριν και μετά την πτώση.
3. Πώς οι αναγεννημένοι φτάνουν να βιώσουν την πνευματική ζωή στην παρούσα κατάσταση; Πώς αυτό επηρεάζει την ηθική τους ικανότητα;
4. Ποια είναι η ενδιάμεση κατάσταση; Τι την καθιστά ασυνήθιστη;
5. Γιατί τόσο οι αναγεννημένοι όσο και οι μη αναγεννημένοι έχουν την εμπειρία του φυσικού θανάτου;
6. Πώς οι μη αναγεννημένες ψυχές αντιμετωπίζουν την ενδιάμεση κατάσταση; Ποια είναι τα ονόματα που συνήθως χρησιμοποιούνται για την "κόλαση"; Η Γραφή μάς διδάσκει για τη φύση της κατάστασής τους;
7. Περιγράψτε πώς η Βίβλος παρουσιάζει τις εμπειρίες των αναγεννημένων ψυχών κατά τη διάρκεια της ενδιάμεσης κατάστασης. Χρησιμοποιήστε συγκεκριμένες αναφορές από τη Γραφή για να στηρίξετε την απάντησή σας.
8. Ποια είναι η «γενική ανάσταση» και πού θα λάβει χώρα; Αναφέρετε τουλάχιστον τρεις περικοπές από τη Γραφή για να στηρίξετε την απάντησή σας.
9. Περιγράψτε την τελική κατάσταση ενός μη αναγεννημένου. Πόσο καιρό θα διαρκέσει αυτή η κατάσταση;
10. Περιγράψτε την τελική κατάσταση ενός αναγεννημένου. Σύμφωνα με τη Γραφή, πώς θα είναι οι νέοι ουρανοί και η νέα γη;

Ερωτήσεις Εφαρμογής

1. Μπορείτε να θυμηθείτε την εποχή που "πνευματικά" αναγεννηθήκατε; Ποιες ήταν οι περιστάσεις ή τα γεγονότα που σας οδήγησαν σε πνευματική ζωή;
2. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που υποστηρίζει ότι είναι άδικο ο Θεός να τιμωρήσει όλη την ανθρωπότητα για την αμαρτία του Αδάμ;
3. Επειδή οι μη αναγεννημένοι δεν υποκινούνται από αγάπη για τον Θεό, ακόμη και οι καλές τους πράξεις δεν κερδίζουν την εύνοιά Του. Πώς αυτή η θέση επηρεάζει την άποψή σας για τα καλά έργα; Ποιον ρόλο πιστεύετε ότι παίζουν τα καλά έργα στη χριστιανική ζωή;
4. Η μη αναγεννημένη καρδιά είναι εχθρική προς τον Θεό. Τι τρόπους χρησιμοποιήσατε για να προσπαθήσετε να προσεγγίσετε όσους βρίσκονται σε έχθρα με τον Θεό;
5. Πώς εμείς ως Χριστιανοί βιώνουμε την αιώνια ζωή στο παρόν;
6. Δεν θα είμαστε ολοκληρωτικά απαλλαγμένοι από την αμαρτία όσο ζούμε στα θνητά μας σώματα. Πώς αυτή η αλήθεια σας κάνει να βασίζεστε στη δύναμη του Θεού στον αγώνα σας ενάντια στην αμαρτία;
7. Εφόσον γνωρίζουμε ότι οι ψυχές μας μετά τον θάνατο θα είναι μαζί με τον Θεό, γιατί ακόμα μας είναι δύσκολο να δεχτούμε τον φυσικό θάνατο ενός πιστού; Πώς μπορούμε να παρηγορήσουμε αυτούς που θρηνούν την απώλεια ενός αγαπημένου πιστού προσώπου;
8. Μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα απολαύσουμε τις ευλογίες της ενδιάμεσης κατάστασης μετά τον θάνατό μας. Πώς μπορεί η ελπίδα για αυτές τις μελλοντικές ευλογίες να σας ενθαρρύνει σήμερα;

9. Σε πολλούς ανθρώπους δεν αρέσει το δόγμα της κόλασης και του αιώνιου μαρτυρίου. Πώς μπορείς να αποδείξεις τη δικαιοσύνη της κόλασης σε εκείνους που αντιτίθενται στη βιβλική αυτή διδασκαλία; Πιστεύεις ότι πρέπει να μιλάς για την κόλαση σε ευαγγελιστικές συζητήσεις; Γιατί ναι ή γιατί όχι;

10. Η Γραφή διδάσκει ότι θα αναστηθούμε με αιώνια, δοξασμένα και φυσικά σώματα. Τι μας διδάσκει αυτό το πιστεύω για την αξία των φυσικών μας σωμάτων;

11. Ποιο είναι το σημαντικότερο που έμαθες απ' αυτό το μάθημα;